

Instrumenten-taal

De tijd vliegt en dat geldt zeker voor de periodes tussen twee columns. Na het produceren van weer een juweeltje leunen de columnschrijvers rustig achterover met het idee dat ze voorlopig even nergens over hoeven na te denken en dat er vanzelf weer inspiratie voor een nieuwe column op hun pad komt. Dat laatste klopt wel, maar dat rustig achterover leunen duurt meestal veel te kort. Jeetje, nu zijn er alweer veertien dagen voorbij en zou mijn partner in writing eigenlijk een column moeten schrijven, ware het niet dat die een week schrijfretraite heeft geboekt in Limburg en ik daar een vakantie aan gekoppeld heb op dezelfde locatie. Een groot voordeel is dat er "snel" een tweede boek komt, terwijl ik wandelend en fietsend het Limburgse land verken. Een nadeel is dat er geen column uit de vingers van mijn partner komt en ik nu in een (k)oud kasteel in Lottum in korte broek een column probeer te bedenken die over muziek gaat, liefst in combinatie met het koor en Limburg. Buiten schijnt de zon en bibberend ga ik op zoek naar Limburgse muziek die ook heel goed door ons koor zou kunnen worden gezongen. Bij Limburg denk je dan al snel aan André Rieu en de Maastrichter Staar. Omdat ik niet aan grootheidswaanzin lijd, zoek ik het in iets moderner repertoire en dan kom je al snel uit bij de volgende artiesten:

Hald mich's vas - Neet Oét Lottum

Nao 't zuuje - Lex Uiting

Blaosmuziek - Gé Reinders

In d'n hiemel - Beppie Kraft

De peel in brand - Rowwen Hèze

Sollicitere - Janse Bagge Bend

Ram kiks - Jo Didderen & L' Equipe de Rêve

Omdat ik ook niet aan onderschatting lijd, denk ik dat we meer in onze mars hebben dan bovenstaande artiesten, zeker wanneer we het over à capella zingen hebben en dat is wat we willen. Tenminste, dat hebben we lang gedacht, maar een paar weken afwezigheid van onze dirigente Janneke heeft sommige leden doen denken dat het beter zou gaan wanneer we een soort Wibi Soerjadi als begeleider zouden hebben bij ons koor. Opeens dachten we dat we voor ons optreden in 't Kapelletje helemaal geen extra repetitie nodig zouden hebben. Met de begeleiding van de piano schudden we alle nummers voor het optreden zo uit onze mouw. Gelukkig herstelde Janneke snel en werden we even weer met onze neus op de feiten gedrukt. Zonder begeleiding van een instrument of instrumenten is zingen veel moeilijker.

Even een lesje:

A capella zingen betekent dat je een stukje, of een heel nummer, zingt zonder begeleiding van muziekinstrumenten. Je zingt hierbij alleen of in een koor. De stem wordt als instrument gebruikt.

A capella zingen is zowel een muziekstijl als een zangtechniek, die in vroeger tijden vooral gebruikelijk was bij kerkmuziek in de kapel.

Zingen zonder begeleiding van muziekinstrumenten kan lastig zijn. Je moet tenslotte zelf de juiste toonhoogte kiezen, en vasthouden. Maar als dat lukt kan a capella zingen heel mooi klinken.

Door de jaren heen is de a capella zangkunst op diverse manieren toegepast, buiten de kerkmuren. Een mooi voorbeeld is de stijl "Barbershop", die ontstond rond 1900. In de

Afro-Amerikaanse cultuur stonden de mannen bij de kapperszaak samen te zingen, terwijl ze wachtten tot ze aan de beurt waren.

Jammer dat we dat niet meer zien. Ik vind dat we knippen op afspraak en thuiskappers onmiddellijk moeten afschaffen.

Terug naar het verhaal. Door deze korte geschiedenisles weten we dat sommige bands, muziekgroepen, solisten en koren gered worden door de begeleidingsband. Zij zorgen ervoor dat elke oneffenheid wordt weggepoetst. Bij a capella is dit onmogelijk, want elke fout valt de muzikaal geschoolde en met een muzikaal gehoor gezegende liefhebber op. Ik hoop dat deze column niet als effect heeft dat nu alle leden en masse afzeggen voor het optreden op 25 oktober. Wij oefenen voldoende en zullen straks de show stelen omdat we waarschijnlijk het enige a capella koor zijn en wat het mooist van alles is, is het feit dat we het laatste koor zijn dat optreedt en dat daarmee de cirkel rond is:

A capella is terug in 't Kapelletje